

El Lleida ha d'establir-se en la categoria actual.

pujar a primera, sinó establir-se en la categoria actual. És una ciutat que ho mereix, i, un cop establerts en la categoria, marcar-se noves fites.

P. Li agradaria jugar algun dia amb el Lleida a primera divisió?

R. M'encantaria; és una il·lusió que tinc encara que no jugui a primera. Perquè un jugador no oblida mai els seus inicis. Aquí vaig portar per primer cop una samarreta de futbol i m'encantaria tornar-la a vestir, i si pot ser a primera millor.

P. En ocasions s'ha dit que alguns jugadors de fora no entenen el que vol dir ser del Barça, no entenen la filosofia d'un país com Catalunya. Creu que els èxits esportius del Barça passarien per una major implicació dels cracs amb aquest sentiment barcelonista i català?

R. Sí, però és una cosa que no es pot demanar. Ja que els que no són catalans no ho entenen, el que hem de demanar és que els d'aquí siguin el millor possibles i que els que vinguin aportin el que falta. Però crec que sols podem demanar una gran professionalitat.

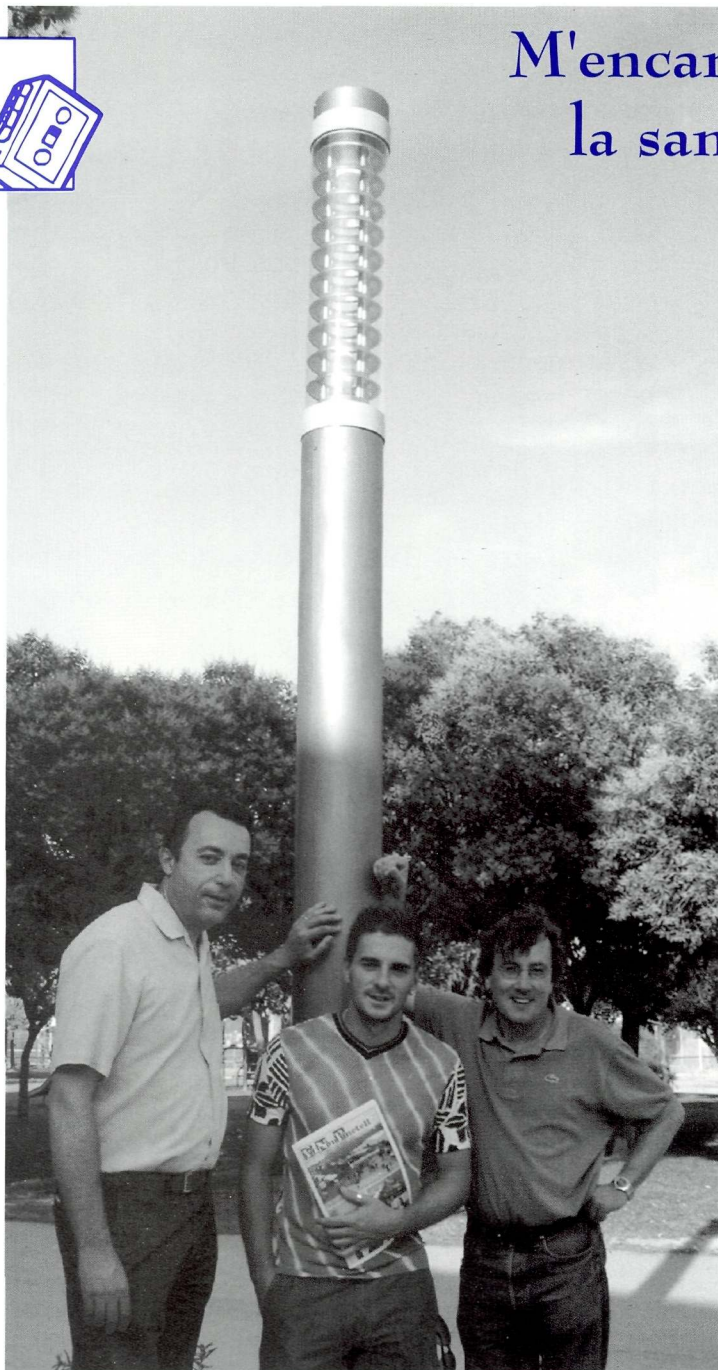

Un jugador no oblida mai els seus inicis.

M'encantaria tornar a vestir la samarreta del Lleida.

futbol femení molt ben col·locades: acaben de guanyar la copa de la Reina. És un club amb creixement en tots els àmbits.

P. Creu que algun dia tornarà a jugar amb el Barça?

R. M'encantaria, però ho veig molt difícil.

P. Li ha comentat algú el sentiment d'orgull que vàrem sentir quan per la televisió, el dia que va debutar amb la selecció catalana, és va dir: Jofre Mateu d'Alpicat?

R. No m'ho ha comentat ningú, perquè tal com dic no vinc massa, però crec que és el mateix sentiment que experimentaria jo, en sentir el nom d'algú que és de la terra i aconseguir un èxit. Jo estic molt content perquè cada cop que vinc m'adono de l'estima de la gent.

P. Per acabar, doni un consell a tots aquells nens d'Alpicat que juguen a Futbol al Mig Segrià o a d'altres clubs de la província.

R. Que es diverteixin jugant a futbol, perquè ja tindran temps després de no divertir-se tant. El futbol, ara per a ells, ha de ser una diversió. I en el moment que no es diverteixin jugant, serà molt difícil poder dedicar-s'hi.

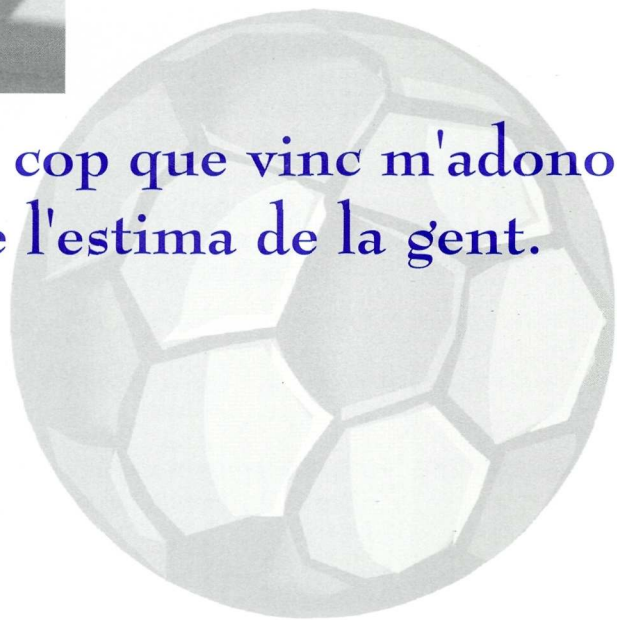
P. Creu que el Barça dóna suficients oportunitats als joves del planter?

R. No. Evidentment en dóna, però perquè del futbol base del Barça pot sortir moltíssima més gent de la que surt actualment. Molts cops s'ha de lamentar la marxa de jugadors que després acaben triomfant en altres equips. La veritat és que és un club molt difícil, encara que sembla que darrerament la cosa ha millorat.

P. Quina filosofia porta el Llevant en aquest tema?

R. És un club molt diferent; ara mateix tenim jugadors que han sortit del planter. No pots comparar cap club amb el Barça. Però bé, ara el filial està a un pas de pujar a segona B, i tenen al

Cada cop que vinc m'adono de l'estima de la gent.

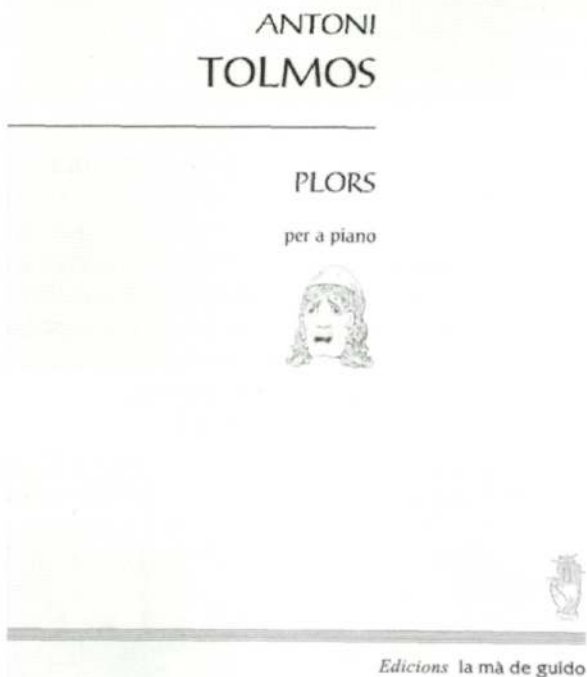

Col·lecció local

(darreres adquisicions de la biblioteca per al seu fons)

ANTONI TOLMOS

En un dels reculls de partitures de l'autor nostrat i intèrpret Antoni Tolmos, trobem tres peces per a cor infantil a dues veus, piano i corda sota el títol Els estudiants de Tolosa, Canto al foc i Cau un estel; mentre que en l'altre recull observem tres peces exclusives per a cor infantil i piano intitolades El riu sec, Obre els ulls i Cançó de la instància amorosa. Ambdues són editades per "la mà de guido", Sabadell, 2003.

D'altra banda, *Per sempre* constitueix una peça per a piano, així com també ho és la peça formada pel *Cristall*, *Un bon moment*, *Nous temps* i *Un regal*.

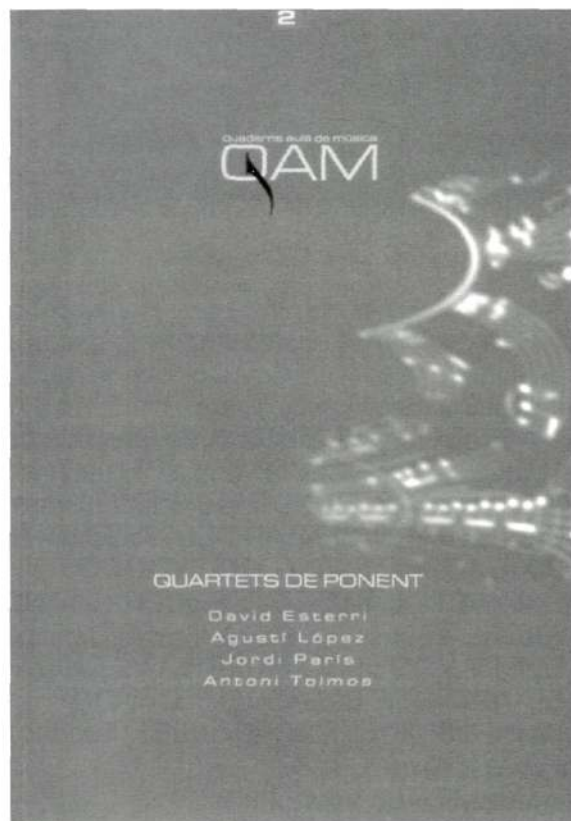
Finalment, trobem *Plors*, també per a piano. Aquesta obra va néixer en la sessió d'enregistrament del CD *Silencis* (Satchmo 2001), on Antoni Tolmos va realitzar una improvisació al piano dedicada al també lleidatà Enric Granados (1867-1916). La gravació es va fer a Lleida el dia 14 de març de 2001 a l'auditori que porta el nom d'aquest il·lustre compositor.

La versió escrita de *Plors*, feta pel mateix Antoni Tolmos, manté la màxima fidelitat a la versió enregistrada i només varia el que és estrictament necessari. El plor i lament permanent de la música de colors flamencs que impregna l'obra de l'Enric Granados ha servit d'inspiració a l'autor i intèrpret alpicatí per crear aquesta obra basada en un tema que reposa en el coixí harmònic de la cadència flamenca.

ANTONI TOLMOS & DAVID ESTERRI

La revista QAM (Quaderns de l'Aula de Música) constitueix una col·lecció d'edicions musicals que pretén posar a l'abast del públic, dels intèrprets i dels investigadors algunes de les obres musicals que, amb caràcter d'estrena o de recuperació, han estat programades dins les activitats de l'Aula de Música de la Universitat de Lleida.

Rere una breu introducció del director de la col·lecció, Màrius Bernadó (UdL), la revista núm. 2 s'inicia amb l'"Estudi diatònic-pantonal per a quartet de corda" de David Esterrí i acaba amb la "Cinderella" d'Antoni Tolmos. Això no obstant, també compta amb un "Preludi" d'Agustí López i un "Quartet de corda en sol" de Jordi París.

IN-FUSIÓ DEL MARIA RÚBIES

DAVID ESTERRI

Neix a Lleida l'any 1970. Estudia viola, harmonia, contrapunt i fuga al Conservatori Municipal de la seva ciutat, d'on obté el grau professional de música, al mateix temps que la llicenciatura en Geografia i Història a la Universitat de Lleida.

Ha estat professor de viola i harmonia en diverses escoles de música de la seva província, tot alternant la tasca docent amb la participació com a intèrpret en diverses agrupacions de cambra, cobles i combos de jazz, fusió llatina, salsa i rock, al torn que col·laborava en molts enregistraments locals, com a músic acompanyant.

Ha estrenat dues sardanes en les edicions dels Concerts sobre temes ponentins a Lleida (1990 i 1991), una suite per a piano, acordió, contrabaix i caixa a l'Auditori Municipal de la mateixa ciutat

dins els concerts de cloenda del curs escolar de l'Escola de Música del Sícoris i dos quartets de corda dins uns concerts (1997 i 2002) sobre compositors joves lleidatans, organitzats per l'Aula de Música de la Universitat de Lleida, la qual n'ha publicat un. També ha realitzat diversos arranjaments de peces populars i nades per a corals i orquestres infantils, estrenats en els festivals corresponents.

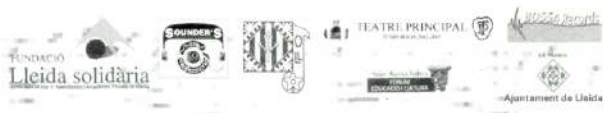
Actualment és professor i cap del Departament de Música de l'IES Maria Rúbies de la capital del Segrià, on dirigeix una coral i un grup de música escolars, a més de col·laborar en els projectes de teatre musical i enregistrament de dos discs vinculats a la Fundació Lleida Solidària sobre temes d'integració de les cultures.

Com a membre recentment incorporat al grup lleidatà de música tradicional gitana La Violeta, el diumenge 13 de juny ha participat en el Fòrum de les Cultures de Barcelona, on ha actuat el grup al vespre.

Així mateix, és contrabaixista de la cobla Onze de Setembre de les terres de Ponent, que interpreta habitualment alguna de les seves sardanes.

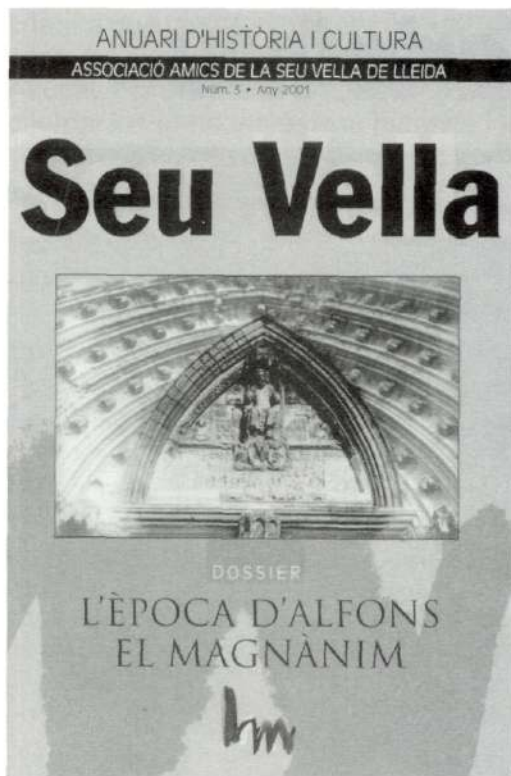

Rúbies Concert Teatre: Cristina Asunción, Carles Capseta, Sara Collados, Toni Chacón, Patricia Clavijo, Joan Espinosa, Marta Esteve, Eli Galera, David Gea, Dani López, Maria Miarnau, José R. Madrid, Cristian Madrid, Justine Martín, Marc Oliván, David Esterrí (direcció musical), Jesús Costa (text de *Cercles*), Joana Raspall (text de *Podries*).
Escola de música de l'Orfeó Lleidatà: Mambé Dembélé, M^a del Mar Jové, Zakaria Katrissi, Milton Rivero, Toni i Bamba (La Violeta).

Col·laboració en enregistraments:

- INQUIETOS.
- 1r MERCAT DE LA MÚSICA. La Paeria, Ajuntament de Lleida. 1995
- LLEIDA CARRINCLONA II-. La Paeria, Ajuntament de Lleida. 1995. Edicions REC RECORD
- XAVIER BARÓ: MUNDO PRIMITIVO. Phonorebel. 1995
- XAVIER BARÓ: SENTADO EN LA LENTA ATMÓSFERA DE LA CONFUSIÓN. Phonorebel. 1996
- PIXIE & DIXIE: SWING THAT YOU DO
- CARLES A. JUSTE (BEETHOVEN); 30 AÑOS EN RUTA DE BARCELONA A CALCUTA
- ANGEL OT
- EL GITANO DE BALAGUER: LA MÀQUINA D'ENSOFATAR (l'Havana, Cuba, 2001)
- EL GITANO DE BALAGUER: BUFADOR
- LA INFUSIÓ DEL MARIA RÚBIES (Fundació Lleida Solidària)

JOAN J. BUSQUETA

En el volum Hug Roger III, darrer comte de Pallars □ editat en commemoració del 500 aniversari de la mort d'Hug Roger III □ trobareu l'estudi del director de l'Ateneu Popular de Ponent, Joan J. Busqueta. El professor d'història medieval de la UdL, juntament amb altres estudiosos com Xavier Eritja, Carme M. Marugan i Jordi Bolós, entre d'altres, confeccionen una aproximació històrica i biogràfica a la figura del darrer comte de Pallars.

El número 3 de l'Anuari d'Història i Cultura. Seu Vella constitueix un dossier a l'entorn de "L'època d'Alfons el Magnànim". També en aquesta ocasió el document és obra de Joan J. Busqueta, tot i que forma part de la tasca de l'Associació d'Amics de la Seu Vella de Lleida.

J. NARCISO PASTOR

J. Narciso Pastor Sáez és enginyer tècnic agrícola (especialista en hortofruticultura i jardineria) per la Universitat de Saragossa i doctor enginyer agrònom per la Universitat de Lleida.

Actualment imparteix classes a l'Escola Tècnica Superior de Enginyeria Agrària, més coneguda com Escola d'Agrònoms.

El seu camp d'acció professional es desenvolupa en temes referents als espais verds, jardineria i producció de planta ornamental.

Viu a Alpicat amb la seva família des de 1995.

El llibre que us presentem com a incorporació al fons de col·lecció local és un llibre editat per la Universitat de Lleida que recull les ponències impartides en el curs d'especialització *Tecnología de Sustratos. Aplicación a la producción viverística ornamental, hortícola y forestal* celebrat a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària de la Universitat de Lleida el 1998 i que fou organitzat per J. Narciso Pastor.

El llibre inclou les conferències impartides per 12 professionals especialistes del sector de la producció hortícola ornamental i forestal. En ell s'inclouen aspectes que tracten de donar resposta a la utilització del substrat en distints tipus de viviers dedicats a la producció de plantes, especialment en un context de renovació tecnològica com en el que ens trobem. Els substrats i medis de cultiu juguen un paper fonamental en moltes explotacions viverístiques hortícoles, ornamentals i forestals. La major demanda en el sector productiu d'aquest tipus de materials implica que el coneixement de les seves característiques, comportaments, utilització, etc., ha d'ésser l'adequat per a la seva correcta gestió i utilització. També es toquen en el llibre la utilització de substrats en el món de la jardineria i els espais verds.

Per últim, també es toquen aspectes relacionats amb l'aparició de nous materials autòctons que poden substituir parcialment als que tradicionalment s'han anat utilitzant, encaixant a més a més amb la dinàmica de sensibilització social cap a l'esgotament de recursos no renovables, cada cop amb més importància en el món en què vivim.

Annabel Gràcia
Biblioteca Sant Bartomeu